

ת"פ 21195/08/22 - מדינת ישראל נגד אדם קבדה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 21195-08-22 מדינת ישראל נ' קבדה

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	אדם קבדה

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעביר של **גניבת טלפון** לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.3.22, הגיע הנאשם לבקר את אחותו בבית חולים גריאטרי "נאות המושבה" בנס ציונה. הנאשם נטל טלפון נייד השייך לעובדת בית החולים, אשר היה מונח על כיסא המטבח במחלקת מונשמים ועזב את המקום. בהמשך מכר הנאשם את הטלפון הנייד לאחר.
3. במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר שיתייחס, בין היתר, לעתירת ההגנה להורות על הארכת מאסר על תנאי שתלוי ועומד נגד הנאשם וכן לשאלת התאמתו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי. בין הצדדים לא הושגו הסכמות לעניין העונש.
4. כפי שיפורט להלן, ניסיונות רבים נעשו לגייס את הנאשם לטיפול. הוזמנו בעניינו ארבע תסקירים וכן נעשתה בדיקה חוזרת של התאמתו לבית המשפט הקהילתי, לאחר שבבחינה ראשונה סבר שירות המבחן שהנאשם אינו מתאים לכך. למרבה הצער, לא חל שינוי בעמדותיו של הנאשם לגבי קבלת עזרה ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה על חלופת ענישה או שיקום, אשר עשויה הייתה להצדיק את חידוש המאסר על תנאי.
5. ביום 29.1.24 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות נוכח מצב רפואי ואף צוין כי בעבר בוצעה הפסקה מנהלית של עבודות שירות בשל תפקוד לקוי.

6. ב"כ המאשימה, עו"ד קים שריקי ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל וביקשה להטיל על הנאשם תקופת מאסר בת 7 חודשים שתכלול הפעלת מאסר מותנה שתלוי כנגדו בחופף, בצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. ההגנה ביקשה מצדה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בגדרי מתחם הענישה, ביקשה להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, במצבו הרפואי, בהודייתו בכתב האישום וכן במאמציו לשיקום, על אף שלא נשאו פרי. לבסוף, עתרה ב"כ הנאשם שלא להשית על הנאשם מאסר בפועל, לחדש את המאסר על תנאי ולאזן את הענישה המקלה עם רכיבים של פיצוי כספי על מנת להלום את חומרת העבירה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. נסיבות העבירה מלמדות על פגיעה בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחון רכושו של הציבור וקניינו. העבירה בוצעה בהיעדר תכנון וללא תחכום מיוחד אולם קשה להתעלם מהכיעור שבניצול ביקור בבית החולים לנטילת טלפון נייד השייך לעובדת. מעבר לפגיעה בקניין, יש גם פגיעה בפרטיותו של אדם שכל עולמו נחשף וגלוי במידע המאוחסן בו (ראו לעניין זה ע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** (14.7.15)). עוד יש לציין כי הטלפון לא הוחזר אלא נמכר לאחר.

9. בבחינת מדיניות הענישה הרווחת, אפנה לפסיקה כמפורט להלן:

רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13) - נקבע מתחם עונש הולם בגין מעשה עבירה של גניבת טלפון נייד הנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה, מע"ת ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם.

רע"פ 8016/22 **גאוז נ' מדינת ישראל** (24.11.22) - המבקש נטל מדלפק הקבלה בבית חולים רמב"ם בחיפה טלפון נייד אשר נשכח במקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. ונגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 638/21 **גיא דזנאשוילי נ' מדינת ישראל** (16.02.21) - המבקש הורשע בשתי עבירות גניבה כאשר גנב שני טלפונים ניידים במקומות ציבוריים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהגניבות נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת תנאי של 7 חודשי מאסר בפועל במצטבר, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, קבע כי המאסר המותנה אינו חל וכן וקיצר את תקופת המאסר המותנה. בקשות רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

עיינתי בת"פ (רח') 20-12-28347-20 **מדינת ישראל נ' שלו** (7.3.22) אליו הפנתה ההגנה ואל הפסיקה המוזכרת בו, שם נקבעו מתחמי ענישה שתחתיתם במאסר על תנאי. עם זאת, בענייננו מתקיימות נסיבות מחמירות של גניבה מעובדת בית החולים בהיותה בתפקיד ולצורך השאת רווח כספי.

בנסיבות אלה, לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לנאשם נע בין חודש ל- 8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם

10. לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות איומים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. אין מדובר בעבר פלילי מכביד, בוודאי עבור מי שנחשף מגיל צעיר לחברה עבריינית ונעדר תמיכה משפחתית. התרשמתי כי הנאשם מעוניין לערוך שינוי בחייו אך הקשיים הפיזיים, הנפשיים והסביבתיים גוברים עליו.

11. הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בדבריו האחרונים לעניין העונש אמר: "יש בי חרטה גדולה על מה שעשיתי. הייתי בתקופה לא טובה. אני רק רוצה לשקם את עצמי. אני רוצה לעזור לעצמי. אין לי את הכלים כרגע ואני לא מצליח. אני משתדל, מה שאני בטוח זה ההשתדלות שלי ולדברים האלה אני בטוח לא אחזור. אני שוב מצטער".

עם זאת, עיון בפרוטוקול הטיעונים לעונש מושא הרשעתו האחרונה מיום 13.9.20 מעלה כי גם אז אמר הנאשם דברים דומים. לצערי, על אף הצהרות הנאשם, הוא שב לבצע עבירות ואף המאסר המותנה אשר ריחף מעל ראשו לא הרתיע אותו מלעשות כן.

12. כאמור בפתח גזר הדין, נערכו בעניינו של הנאשם מספר תסקירים אשר התייחסו לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולגורמי הסיכון במצבו. מקורותיו עולה כי מדובר ברווק, בן 32, מגיל צעיר התמודד עם רקע משפחתי מורכב ומצב כלכלי קשה, השלים 10 שנות לימוד, בהמשך למד במסגרת "קידום נוער" אך נשר ממנה עקב רצונו לעבוד. הנאשם מנהל לאורך השנים אורח חיים לא יציב הכולל התמכרות לסמים וקשרים חברתיים שוליים ובעייתיים. בשנים האחרונות משתמש בסמים מסוג קריסטל וקוקאין ובמקביל מתמודד עם מחלת הסוכרת, שתסמיניה הוחמרו כתוצאה מהשימוש בסמים. הנאשם אינו עובד ומתפרנס מקצבת הבטחת הכנסה. בחודש מרץ '23 פנה הנאשם לטיפול גמילה פיזית מסמים באשפוזית "מלכישוע" ולאחר שסיים אותו בהצלחה השתלב בקהילה טיפולית המשכית של המסגרת, אולם בחר לעזוב אותה כעבוד כחודש ימים בניגוד לעמדת גורמי הטיפול. הנאשם פנה ליחידה להתמכרויות בחודש יוני '23 אך הגיע לשם פעמיים בלבד. בהתייחסותו לעבירה, לקח הנאשם אחריות על ביצועה, תאר כי תכנן למכור את המכשיר תמורת סם. טען שכיום משתמש כיום רק בקנאביס אך לא הסכים למסור בדיקות לאיתור שרידי סם.

שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל נזקקות טיפולית גבוהה ונרחבת בכל תחומי חייו אולם הוא ממוקד בסיפוק צרכיו באופן מידי, הבהיר שאינו מסוגל לעמוד בקשר עם שירות המבחן וסבור שמאסר בפועל הוא המוצא היחיד

עבורו. הנאשם מאופיין בדפוסים עברייניים ובדפוסים התמכרות, ממוקד בהשגת רווח, נעדר כוחות לעריכת שינוי ממשי בחייו והסיכוי להצלחת תהליך טיפולי כיום, נמוך. נוכח האמור המליץ על הטלת עונש של מאסר בפועל ומאסר מותנה.

13. גם לאחר שהתקבל תסקיר מסכם נעתרתי לעתירת ההגנה לקבל תסקיר נוסף שיבחן את התאמת הנאשם להליך בבית המשפט הקהילתי. בדיון שנערך ביום 29.1.24 אמר הנאשם "אני רוצה לקבל את ההזדמנות ולשנות את החיים שלי כי אם אני אחזור לבית סוהר אני יודע שאחזור 10 צעדים אחורה ואני לא מוכן לזה, אני גם בריאותית לא מוכן לזה. יש לי אי כושר עבודה מרופא תעסוקתי, יש לי סכרת מגיל 10 ופוסט טראומה שהתפרצה לפני כמה שנים, ואני מטופל בלייזר בעין כל שבועיים. אני משתדל לעשות כמה שפחות סמים היום אני נוגע רק בירוק ולא בסמים קשים. אני מאוד רוצה להפסיק".

למרבה הצער, הנאשם לא ניצל את היד שהושטה לו. מתסקיר מיום 3.3.24 עלה כי הנאשם התייצב לבדיקה שתן אחת מתוך שלוש אליהן זומן וזו יצאה חיובית לסם מסוג קנאביס. הנאשם הכחיש בעייתיות במצבו ושלל נכונות לעבור הליך גמילה במסגרת אשפוזית. על אף הסיכון בו מצוי, בעיית התמכרותו והחשיפה לעבריינות, הוא נעדר תובנה ביחס לעומק התמכרותו ולגורמי הסיכון בהם הוא מצוי או למסגרת הטיפול הנדרשת, ואינו מגלה יכולת ונכונות להתחייב להליך טיפולי כנדרש במצבו. בנסיבות אלה סבר שירות המבחן כי גם בהפניה הנוכחית הנאשם לא נמצא מתאים לבית המשפט הקהילתי ולא חל כל שינוי בעמדותיו.

14. משדחה הנאשם את כל הניסיונות לסייע לו, הרי שלא קיימים כל טעמים מיוחדים המצדיקים את חידוש המאסר על תנאי.

15. כגורם נוסף לקולה שקלתי את מצבו הרפואי של הנאשם וכן את היותו בלתי כשיר לעבודות שירות, בין היתר, על רקע מצב זה. מטעם ההגנה הוגשו חוות דעת מומחה ברפואה תעסוקתית לפיה הנאשם אינו כשיר לעבודה במצבו הנוכחי וכן החלטת וועדת כושר השתכרות בביטוח הלאומי אשר קבעה לנאשם 10 אחוזי נכות בגין מחלת הסוכרת המצריכה מעקב רפואי. עוד הוגש סיכום על ביקור של הנאשם במחלקה לרפואה דחופה, המלמד אמנם על היקף הבעיות הרפואיות, אך על פי האמור בו ניכר שהנאשם אינו מנהל אורח חיים המועיל לפתרון הבעיות מהן הוא סובל.

16. סיכומם של דברים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם מעט מתחת למרכז הענישה בצד הפעלת המאסר על תנאי באופן מצטבר.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן חודש אשר הוטל על הנאשם בת"פ (רמ') 10-06-15800 בגזר דין מיום 13.9.20 וזאת במצטבר לעונש המאסר לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 4 חודשים בניכוי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש בתוך 3 שנים מסיום מאסרו.
ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 500 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגעת העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.24.

תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"); www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, י"ב אייר תשפ"ד, 20 מאי 2024, בנוכחות הצדדים.